ZÂMBIȚI, VĂ ROG... de ANUL NOU

O invitație la revelion

de C. COSCO

D-na și d. Tase au primit următoarea scrisoare:

Scumpul meu unchiu și tanti,

V'am căutat de două ori în douăzeci și patru de ore. Odată a treia zi de Crăciun, pe la orele patru, și eri (a patra zi) pe la zece dimineața. Sclavele voastre cred că v'au raportat. Dar oare nu v'a mirat această insistență de a da neapărat ochi cu voi?

Ați crezut poate că am avut intenția să mă dedau la delicioasele voastre preparate? (ca Traian care se jură că a stat la masă, dar... mai mănâncă odată, să nu cumva să vă supărați pe el). Nu!... Nu! Intenția mea a fost mai laudabilă. Voiam să vă invit a petrece Revelionul la noi. Mențin și insist să veniți cu toți (părinți și adolescenți în linie direct descendentă).

In fine, dragă nene, visul tău milenar s'a împlinit. Ești invitat de mine. Vei mânca la mine. Nu sunt minciuni. Mă vei consuma și d-ta odată la douăzeci de ani de când te „ajustez" și eu într'una. Făceți-vă cu toți reglementarele intervenții pentru acest festin romanic. Ajunați, luați purgative. Intrebați în prealabil chiar un doctor.

...Și atunci, veniți! Sunteți invitați, sunteți chemați cu insistență. Nu e vis, e realitate ilustrată: veți mânca fără plată!

Iată acum, prin ce fenomen am luat această decizie. M'am întâlnit cu Getta — Gettruța lui Niki. De comun acord: hai să facem revelionul împreună! Dar unde? La nenea Tase?!! Prea e rușinos din parte-ne. Numai la el, mereu la el?! Atunci.... la noi, la voi. Și a rămas la noi. Iar după ce iau asentimentul vostru, să-i anunț și pe ei.

Am ales revelionul fiindcă în ziua de Anul nou suntem poftiți la colonelul Vasilescu, șeful meu, amândouă mesele.

Acum să vă spun cine vor mai fi invitați. Iată: Colonelul Vasilescu cu d-na; căp. Niculescu cu d-na (un mare causeur); nenea Nae (fără fiică-sa și gineri-su (Giculeții) fiindcă i-am prins de curând cu intrigi); Getta și Niki; Pigatelli (talianul cu baba lui); tanti Linica; un prim solist dela Operă cu soția și ea cântăreață (nu vă spui numele, ca să vedeți ce surpriză). Deocamdată atâția. Poate și col. Ioancea sau nenea Jean cu respectiva. Nu invit pe Traian, fiindcă l-am poftit și pe Decebal (dela Sarmisegetuza). Cum ei sunt certați de mult (vezi „Istoria românilor") nu vreau să dau loc la discuții.

După cum vedeți, vreau și eu, odată la două zeci de ani, să mă curăț. Iar dacă e jaf, jaf să fie!

Inceputul la orele zece seara. Ca să ne găsească 1941 cu burțile pline.

Adresa: str. Doctor Vasilescu, nr. 4, etaj II, dreapta. Aș fi dorit să-l poftesc și pe Costică Popescu, să ne aducem aminte de odinioară, dar săracul nu are voe să tasă din casă.

Fraților, să nu uitați data și ora. Să veniți sănătoși, bine dispuși, că nu e cu plată. Fraților, e pe gratis și la discreție. Se dă și câte un cadou la plecare.

S'au isprăvit toate minciunile. Veți mânca fraților, repet: fără să bagați mâna în buzunar. Pre sături, pre frânte. Să trăiți. Să veniți sănătoși la masă, la masă pusă, cu mâncări pe ea. Gratis.

Al vostru nepot

GOE

D-na și domnul Tase ca în Rai. Insfârșit! Curat vorba nepotului: după lupte seculare, vis milenar, etc. Dar mai bine mai târziu decât nici odată. D-na și d. Tase s'au prevăzut cu cadouri. Pentru nepot, pentru nepoată. E Anul Nou, așa-i legea, nu poți să vii cu mâna goală. Au încărcat moștenitorii într'o mașină și voioși, „bine dispuși", în toaletă de gală, au bufnit la Goe la ceasul indicat. „Vedeți să nu uitați data și ora, că nu e cu plată, e gratis" se mai zicea în delicioasa scrisoare.

Pe buze familia avea numai discursuri de întâmpinare. Mici discursuri, dar toate clare, concludente. „La mulți ani"... „Anul nou să vă... Fericire, prosperitate"...

Cam întuneric însă la intrare la Goe. Dar foarte firesc: când trebue să stai până la ziuă și ai cheltuit atât pentru masă, n'are rost risipa de lumină.

Oricum însă, accesul în casă greoi și apartamentul cu aspect neobicinuit. Parcă era la Moși într'o baracă unde se întesc oalele. „Exercitați ochiul! Trei lovituri, cinci lei! Căpătați obiecte de preț".

Pe jos, farfurii, pahare, vaze de flori, o lampă de masă, o mască a lui Beethoven, ceva furculițe, o solniță, un castron și niște murături.

Pe o dormeză nepotul, bandajat la cap, ca după o trepanație, în urma frângerii bazei craniului.

Se produsese între soți, la gustarea de seară, cu vre-o trei ceasuri mai'nainte, o mare neînțelegere cu privire la invitați. „Nu vreau pe papelca lui Vasilescu". „N'am poftă de madame dela Operă". „Să te duci dracului cu neamul tău de bețivi și de intriganți".

Toată familia Tase a avut un singur strigăt de groază, când a înțeles întreaga dramă:

— Ei, cum?! Ne mai pomenit.! Și ce mâncăm noi acum?!

Goe, distrus, a întos capul; a privit numai cu un ochiu, — că atât se mai vedea din bandaj — și a răspuns:

— Nene Tase, acum... mâncați-mă pe mine... dacă a mai rămas ceva. Că, vedeți, nevasta m'a devorat și... a plecat la mă-sa la Ploești!

MENU:

Entrée: *Țuică bătrână, șuncă, salam, sardele, limbă afumată, icre de știucă și de crap.*

Caltaboși *la discreție, cu metrul.*

Curcani } *hrăniți expres*
Doi purcei } *și cu gogoșarii lor.*

Epure *à la grecque.*

Dela 2½—6 dim.. — Burtă de crap saramură, ciorbă de potroace.

In continuare menu:

Schweitzer, brânză de Dorna. Mere, struguri, migdale, fisticuri, curmale, cozonac.

Vin Costtescu, alb și negru.

Șampanie St. Marceaux,—Cointreau.

ET CAETERA

MITICA...

Mitică, bogătașul, poftește la masă pe Năstase, un biet omuleț sărac, atât de sărac încât de multe ori n'avea nici după ce să bea apă!

— Ascultă, Năstase, zice Mitică, mâine vino, dacă poți, la mine la masă!

Inutil de a vă mai spune că Năstase a primit cu multă bucurie invitația. A doua zi, el se duce la Mitică, dar ajungând în fața casei, găsește poarta încuiată!

Incepe să sune, apoi să ciocăne cu putere în poartă, dar degeaba, căci nu se vede nimeni care să-i deschidă. In vreme ce se căznește la poartă, zărește pe Mitică la una din ferestrele casei. Rădea să se prăpădească. mai multe nu.

Indignat la culme, Năstase strigă lui Mitică:

— Ascultă, cucoane, ce înseamnă bătaia asta de joc? Mă poftești la masă și când colo nu mă lași să intru în casă!

— Ho! ho! ho! râde Mitică, eu te-am poftit la masă dacă poți veni! Ei bine, vino dacă poți!

VOCAȚIA

Ningea cu fulgi mari și deși. Intr'o bodegă de pe bulevard, așezați la o masă, doi prieteni vechi, împrospătau amintiri comune, sorbind din când în când păhărele cu țuică caldă.

Unul spunea:

— Iancule, îți mai aduci aminte de Ionescu, cu care am fost colegi de liceu?

— Imi aduc, cum să nu! Parcă-l văd veșnic cu părul năclăit cu brilliantină și cu ochii după fete.

— Ionescu ăsta iubea apa așa de mult, în cât în marea lui dragoste pentru ea, s'a făcut...

— Marinar, nu-i așa?

— Nu, s'a făcut cârciumar!!

PROMPTITUDINE

Reprezentantul societății de asigurare „Colos" încearcă să-l convingă pe Moriț să încheie o asigurare pe viață

— Bine, zice Moriț la sfârșitul discuției, vreau însă să știu dacă plătiți dvs. destul de repede suma asigurată în caz de accident ori de deces:

— Domnule, plătim mai repede decât oricare dintre societățile similare! Nu mai departe decât eri unul din asiguraților noștri s'a aruncat dela etajul al cincilea în stradă. Ei bine, nici nu se răcise cadavrul și urmașii săi căpătaseră suma pentru care fusese asigurat mortul!

CULMI

CULMEA GHICITORULUI... Să ghicească într'o palmă de pământ.

CULMEA LAPTARIEI... Să mulgi o capră de tăiet lemne.

CULMEA SOMNOROSULUI... Să se culce pe un pat de puscă.

CULMEA OCULISTULUI... Să trateze o apă... chioară.

CULMEA SURZENIEI... Să n'audă urechea acului.

CULMEA UNUI CEASORNICAR... Să moară înainte de a-i suna ceasul.

CULMEA MILEI... Să consolezi o salcie plângătoare.

CULMEA BIUROCRAȚIEI... Să scrii cu tocul dela pantof.

CULMEA UNEI INFIRMIERE... Să bandajeze capul Caliacra.

p. c. IRIS

— Tăticule, dece este luna galbenă?

— Fiindcă nu doarme noaptea!...

Răvaș Anului Vechiu

An vechi,
urît la chip ca jalea,
astăzi ți-a sosit scadența:
ia-ți valea!

Te-am suportat un an de zile
și n'am cârtit,
nici n'am strigat
dar am răbdat
și am notat
povara ta de zile 'n file
cu fiecare clipă
cu fiecare ceas
un an întreg...
sosit-a vremea ca s'o șterg!
deci zi-ne bun rămas.

Dac'ai fost bun
ori de-ai fost rău
nu pot să-ți spun...

Va spune-o asta Dumnezeu
la judecată!
Ce pot să-ți spun
e să grăbești
c'altfel e... lată!

Vezi tu, poate că azi
suntem prea răi din cale-afară
că te lăsăm,
șomer
pe-o iarnă-atât de-amară,
dar n'am adus-o noi,
ci tu
ai culbărit-o aici în țară...

Și totus poate c'am putea
să te gândim de bine
dar nu mai vrem. Ne-am săturat
de tine.

Nu ne mai placi deloc și pace!
Ești prea bătrîn; prea înrăit,
prea plin de mucigai
și'n tine-atâta noapte zace
că nici prin gând nu ne mai trece
ca înc'un an să te răbdăm
cu noi, la vatra rece.

Plecarea ta e necesară
precum un șprit
într'o toridă zi de vară.

Nici vorbă ca să mai discut:
s'a zis!
ce s'a făcut e bun făcut
și nu vrem compromis!

Că nu știm dacă va fi bun
puștanul care vine,
nu prea ne pasă; el e „nou",
nu-i ramolit ca tine.
și noutatea — ce să spun —
ne place — lucru mare —
încât oricum va fi: bun, rău
noi îl primim
cum te-am primit
cu tărbălău
și sărbătoare
iar de-o fi rău
și-o face prea pe... mitocanul
avem noi ac de pielea lui
la anul!...

Deci nu mai sta; grăbește, iute,
căci iată: ți-a sosit sorocul
mai lasă pe-altul să trăiască!
Fii bun și liberează locul.

Auzi-l! A sosit în tindă
copilul nou, nădejdea noastră!
Să nu te vadă; prea ești hâd:
sări grabnic pe fereastră!

Așa! curaj!
Poftim de treci
și de'ntâlnești pe cineva
pe cale
nu-i spune că ești „patruzeci"
că-i jale!

Și-acuma du-te! Iar de crezi
c'am fost prea răi de astădată
nu ne ierta
ci... dă-ne 'n... judecată!

DAN BĂLTEANU

— Măi frate... hâc! cu așa cutremure nu se mai poate ține omu fără sprijin!...

HUMOR

REȚETA CULINARA

Aneta spuse bărbatului ei să noteze pe un carnețel o rețetă culinară ce urma să fie transmisă la radio. Bărbatul complezant se grăbește s'o asculte, dar, din nenorocire, aparatul lor captează în acelaș timp și un alt post care, la rândul său, dă sfaturi de felul cum trebue făcută gimnastică în casă. Iată notele luate de bărbatul Anetei: „Puneți două gălbenușuri de ou în aluat, cu mâinile în șolduri, îndoiți genunchii și amestecați bine cu lapte proaspăt. După aceea luați o lingură de zahăr pisat și, aplecându-vă până la pământ, puneți totul să se coacă la un foc nu prea iute.

Faceți două rotații pe piciorul stâng și lăsați la foc zece minute. La urmă vă lungiți pe podele și serviți prăjitura la masă..."

MORIȚ...

Moriț, de mână cu doi copii, intră la o cofetărie, cere trei prăjituri pentru el și două pentru copii. După ce mănâncă prăjiturile, Moriț face semn vânzătoarei:

— Ascultă, dudue, mă reped până la tutungeria de peste drum să iau niște țigări. Fii bună, te rog, ai grije de copilași ăștia!

— Bine, domnule.

Trec cinci minute, zece, cincisprezece și Moriț tot nu se mai ivește. Vânzătoarea se duce la masa copilașilor:

— Tot n'a venit tăticul vostru?

— Păi nu e tăticul nostru!

— Dar cine e?

— Ne jucam pe stradă, când domnul ăsta necunoscut a venit la noi și ne-a spus să mergem cu el, că ne face cinste cu câte o prăjitură!

N'A AVUT VREME

Două cuconițe, amândouă roșii la față cum sunt bujorii, steteau de vorbă. Una spunea celeilalte:

— Dragă Lenuțo, copilașul meu, deși n'a împlinit șapte ani, e foarte inteligent... L'am învățat bridge, biliard, table și pian...

— Știe citi și scrie?

— O! încă n'am avut vreme să-l învăț așa ceva!

DICȚIONAR

ȘPRIȚ — **Vin botezat de două ori cu apă.**

BODEGA — **Parlamentul bețivilor.**

CASATORIE — **Desnodământul unei drame.**

ZAPADA — **Naftalină pură, made... in cer!**

PLATA — **Trezirea la realitate a bețivilor.**

NOAPTEA — **Impărăția amorului.**

INCHISOARE — **Concediu după o activitate... intensă.**

ȘOMEUR — **Care nu muncește pentru că nu are ce mânca.**

RADIO — **Instrument de tortură — mai puternic decât pianul.**

CLEOPATRA — **O vampă a. Cr.**

SUBRETA LA MACELAR

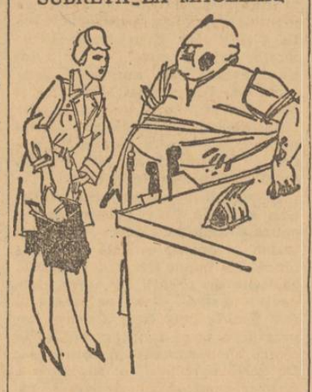

— Noul născut al stăpânei mele cântărește șase chilograme...

— Fără oase?

LA INCEPUT DE AN

AMINTIRI

de COSTACHE GLUMICI

Simt dela o vreme necesitatea să mă uit lung în oglindă — ca fetele în ajunul Bobotezei.

E acolo cineva care aduce foarte mult cu mine. Acela are, pe la colțul ochilor, desen de laba găștii, iar pe creștetul capului indicii că în curând luna, care răsare peste tot pământul, nu va uita, generoasă, să apară și în acel loc unde cândva a fost un tufăriș de păr.

Mai constat la cel din oglindă fire de vată în jurul tâmplelor iar în colțul gurii, cu o linie oblică deasupra buzei, un unghiu care strecoară în inimă regrete.

Intorc atunci privirea din oglindă și, deși nu vreau să declar că încep să am... amintiri, evoc unele imagini și lucruri de altă dată.

Iată-ma întingând în aceeaș strachină, smălțuită galben, cu Tudorică, paginatorul ziarului Timpul. *O porție de cartofi cu carne (un ban și jumătate) și de cinci pâine. Și rămânea ceva și pentru șobolanii din tipografia Dor P. Cucu! Că doar de aia eram pentru bunul Petre Cucu „puișorii" lui.*

Noi, cei mărunți din redacție luam aconto cinci lei la săptămână. Cei mari, Ventura, Iancu Popescu sau George Rădulescu (Arhibald), când nu-l convingeau pe Roth, administratorul, cu argumente uneori prea serioase, erau fericiți să aibă „polul".

Mă văd în altă iarnă viforoasă cu galoșii ferfeniță și cu pardesiu bej. Buchiseam culegătorile Naționalului *reproduse de pe spălturi pe hârtie jilavă în care, dacă înfigeam penița, se făceau bălți de cerneală.*

Cam tot în vremea asta, la Epoca, *sgribulit pe o corectură, Și. O. Iosif lua aspirină ca să se încălzească, invidiind pe Antemireanu, care făcea garsonieră din tipografia* Apărării Naționale.

Imi amintesc deasemenea de tipografia lui Nae Miulescu, cel cu otrăvitoarea din Giurgiu. Era pe str. Brâncoveanu, într'un fel de pivniță.

Se imprima acolo Românul *lui Vintilă C. A. Rosetti. Nenea Nae avea parapon contra roșilor sau albilor, că fusese „politician", se luptase de atâtea ori în Tabaci cu Reacțiunea, dar era suflet bun. Cum steteam într'o fumărae de nu puteai vedea nici pe director, nici colegii: pe I. C. Fundescu, pe Alex. G. Olteanu, pe Niță Rădulescu, starostele tipografilor, pe A. Nora ori pe Fermo, — și cum, pe de altă parte, într'un frig de Siberia, lucram cu paltoanele pe noi, nenea Nae ne oferea țuică, — să ne inspirăm zicea el, să ne încălzim socoteam noi.*

*

Dar într'o zi, în preajma Anului Nou, m'a picnit necaz mare.

Leafa, care obicinuit era o iluzie, — acuma, după Crăciun, devenise pur și simplu o enormă inexistență.

Așteptam minunea, de și știam și atunci că „minuni în vremea noastră nu văd a se mai face". Tinerețea însă acumulează rezerve când e vorba să spere.

Credeam, de pildă, că I. N. Iancovescu, directorul Național*ului, unde lucrasem mai înainte, îmi va achita suma de 150 lei ce-mi datora.*

Ei, nu s'a putut! Avusese destulă bunăvoință fostul meu director. Dăduse ordin administratorului Dragomirescu să-mi achite, dar administratorul și el, cu socotelile lui:

— N'am altă cale: uite chitanța, du-te și încasează abonamentul lui Niculache Gerassy.

Gerassy era în străinătate.

— Dă-mi pe Nababu!

— L'am dat lui Anton Vulturescu.

Relativ, pretenția mea era cam caraghioasă, fiindcă, în definitiv, trecuseră doi ani dela datorie și epoca aceasta eroică în presă adopta, ca regulă obicinuită în materie, prescrierea.

Mă gândeam la un cadou pentru ai mei și mă îneca suferința că factorii poștali vor fi de Anul nou mai fericiți ca mine. Ei vor avea măcar bacșiș! Pentru ei „aurorele" puse în versuri și cu cari vor veni la ușile oamenilor vor fi foarte bucuroase:

„Aurora azi apare
Mai mândră și mai voioasă
Căci e zi de sărbătoare
Zi duioasă și frumoasă".

Alergasem și eu „prin frig și pe ninsoare, pentru ca Anul nou să-mi aducă o desfătare" — cum ziceau felicitările poștașilor — dar la orizont nu se ivea nimic.

Amărât, m'am resemnat continuând să-mi îndeplinesc slujba.

Eram la Românul. *Titlul ziarului se scria cu* u *scurt și apărea, cu majuscule, așa:* Romanulu. *Avea „capul" din litere aparte, nu clișeu. Eram și corector și redactor și făceam și pe secretarul de redacție.*

Mi se aduce o corectură pe pagină.

Nu știu, dezolat cum eram, dacă am privit pagina. Poate că da, dar n'am văzut nimic. Am zărit în schimb pe stradă oameni grăbiți după târgueli, unii în blănuri scumpe; am privit tinere cu obrajii ca rodiile exagerând, în căpușorul lor, darurile ce vor primi, și m'a revoltat liniștea mare, nepăsarea cu care cădeau fulgii de zăpadă...

Am dat, zăbăuc, cu totul absent: „bun de imprimat".

A doua zi „Românul" a apărut... Ronumalu.

Auziți, Ronumalu!

Când a venit Vintilă Rosetti și a văzut pocitura de titlu la „gazeta lui tata" — a fost numai mânie, el care era așa de blajin și îngăduitor.

*— „*Ronumalu!? *Asta s'a făcut într'adins! Este ne mai pomenit!" striga într'una, tare supărat, directorul meu.*

*

S'a potolit târziu. Atunci i-am arătat lipsa oricărei intenții rele, i-am explicat involuntara mea scăpare din vedere.

Când a dat să plece însă, mi-am adus din nou aminte că este Anul nou și... i-am cerut, firește, parale.

Nae Comăneanu, administratorul, s'a strecurat pe ușă dând bir cu fugiții.

Directorul a rămas cu privirea în gol, a clătinat din cap, s'a dus apoi la biuroul lui și a tras sertarul.

— Uite! N'am altceva!

A scos o cartelă de bir, a lui, cu 28 de „feluri".

Am mâncat toată cartela cu Olteanu numai la trei mese.

Despre anul ce vine

Dăm câteva informații scurte, dar precise asupra anului ce vine.

Iată-le:

Anul 1941 continuă pe 1940 și durează până la 1942. E format din 12 luni, care sunt: Ianuarie, Octombrie, Martie, Iunie, Februarie, Noembrie, Mai, Septembrie, August, Aprilie, Iulie și Decembrie, așezate nu ca aici ci în ordine alfabetică.

Aceste luni au fiecare câte 30 zile, dar sunt unele care au 28, 29 și 31. Aceasta e o socoteală foarte încurcată și greu de lămurit. Savanții care se pricep la lucruri deastea le socotesc după nodurile mâinilor.

Fiecare lună e organizată pe săptămâni (sunt 4 săptămâni pe fiecare lună).

Luna începe cu ziua de Luni și isprăvește cu Sâmbăta seara, când se face plata la oameni. Zilele nici ele, măcar, nu sunt egale, căci unele sunt mai mari, iar altele mai mici, după cum sunt și nopțile mici și nopțile mari ale funcționarilor dela Poștă. Zilele sunt mai mari vara și de aceia lunile de vară sunt și ele mai mari. In alte țări, unde e numai vară, din aceiași pricină și anii sunt mai mari, iar oamenii care trăiesc acolo îmbătrânesc mai greu. De aceia poate ați auzit pe boerii noștri (încinși cu tei, dar cu valută) când se întorc din țări streine se laudă că parc'au întinerit.

Anul are zile lucrătoare și zile de sărbătoare. Zilele lucrătoare sunt puține și mici (8 ore), zilele de sărbătoare sunt mari de tot și totuși au proprietatea curioasă că trec repede.

Zilele de sărbătoare erau altădată de mai multe feluri: naționale când se scoteau drapele, religioase când țineau evreii târgul închis și bisericești când steteam acasă și nu ne duceam la biserică.

Anul acesta este sigur că lucrurile se vor schimba.

Acestea erau informațiile cu care ne simțeam datori.

Date de reținut in 1941

pentru folosința oamenilor de bine

1 Ianuarie. — Inceperea anului oficial.

3 Ianuarie. — Ziua numelui unuia din prietenii d-tale.

6 Ianuarie. — Se botează vinurile.

24 Ianuarie. — Despărțirea după ce au fost în colț, „la Steag", între nea Niță Pitpalac și Năică Itidentu.

31 Ianuarie. — Incasarea lefei.

5 Februarie. — Aniversarea nașterei principelui Tom-buc-tu.

20 Februarie. — Pomană la „Pâinea zilnică" pentru 10 milionari.

31 Februarie. — Impărțirea de gratificații (seria IV) celor cari tae câinilor frunză.

1 Martie. — Zi de obor.

15 Martie. — Iese din serviciu bucătăreasa d-lui Goe.

18 Martie — Punerea pietrei fundamentale în băsica d-lui Poponete, șef de cabinet la Serviciul gunoaielor.

25 Martie. — Inceperea oficială a construirei localului primăriei (dacă nu se contramandează).

1 Aprilie. — Se păcălesc cei care cred că pot păcăli pe alții.

3 Aprilie. — Deschiderea Iarmarocului din Risipiți.

10 Aprilie. — Aniversarea președintelui Liberiei.

23 Aprilie. — Sf. Dumitru.

1 Mai. — Sărbătoarea muncii cu căratul pe gât la iarbă verde.

10 Mai. — Se calcă bătăturile.

21 Mai. — Redactorul „Veseliei" primește felicitări.

27 Mai. — Apariția „Universului" cu această dată.

1 Iunie. — Deschiderea Muzeului de planuri dela Primărie.

3 Iunie. — Aniversarea nașterei coanei Sița Pitpalac, fiica d-lui Tase Gujaverică.

15 Iunie. — Inceperea pescuitului cu undița.

22 Iunie. — Inceperea verei (consultați afișele).

27 Iunie. — Târg la Răsgătieți.

29 Iulie. — Zăpadă.

1 Iulie. — Am mai îmbătrânit cu o jumătate de an oficial.

16 Iulie. — Excursie la Luzana, Leul și Cârnatul și la Nae Jubenatu.

17 Iulie. — Vizitarea doctorului.

2 August. — Plecarea la Mare.

3 August. — Sosirea la Cazino.

5 August. — Isprăvit plaja. Reîntoarcerea forțată în București.

6 August. — Goana după aur (nu cu James Gagney, ci cu ori ce mijloc de locomoție și de intervenție).

1 Septembrie. — Deschiderea Teatrului Național cu „Cioc! Cioc! Cioc!" (Piatra din teatru).

15 Septembrie. — Redeschiderea Tribunalelor.

16 Septembrie. — Inceperea toamnei (neobligatoriu).

1 Octombrie. — Deschiderea vânătoarei de fazani în Chichinești din vale.

10 Octombrie. — Aniversarea nașterei președintelui Ionescu de la soc. „Lemn și Foc".

15 Octombrie. — Chenzina.

25 Octombrie. — Niță Pitpalac se fotografiază călare pe situație: s'a aprovizionat cu gogonele la borcan și varză la butoi.

1 Noembrie. — Sărbătoare națională în Peninsula Malaca.

7 Noembrie. — Aniversarea nașterii primului băutor domnesc: Năică Itidentu.

19 Noembrie. — Mare serbare gramofonică acasă la Ionești.

3 Decembrie. — Deschiderea fabricei de traiste pentru Moș-Ajun.

25 Decembrie. — Mare consumație de bicarbonat și sare amară. Vecernie. Evanghelia de la Grimaud cetire.

27 Decembrie. — Revelionul. Vecernie dela 12 noaptea în sus Se citește în mai toate clasele sociale evanghelia dela Grimaud.

31 Decembrie. — Inchiderea anului oficial.

— Ce-am putea noi dărui de Anul Nou copilului ăsta?

— O duzină de batiste, căci are un guturai strașnic!

Răvașe

de Virgiliu Stăvescu

DE SARBATORI VOM AVEA PAINE ALBA

Domnul, în marea-I bunătate
Pământul tot l-a troenit:
In alb veșmânt se'mbracă toate
(Până și pâinea s'a albit).

SE VORBEȘTE DE O SCUMPIRE A TUTUNULUI.

CELOR DELA C. A. M.

Nu înțeleg ce v'a venit,
Dar nu mai protestăm niciunul:
Răbdarea s'a mai eftenit:
Puteți să mai scumpiți tutunul.

ANULUI BISECT CARE S'A DUS

An vechiu, an crâncen, an abject,
N'a fost deajuns că ne-ai răpus,
Ai fost, ca supliment, bisect
Ca să ne fierbi o zi în plus.

RAZBOIUL

Un flagel, nimic de zis,
O încrâncenare vastă,
Insă eu, l-am circumscris
Intre mine și nevastă.

UNTARII VOR SA SCUMPEASCA UNTUL

Untul îl scumpesc de zor,
Știți de ce? Vă spun eu rostu:
Il scumpesc mereu pe-al lor
Ca să-l scoată pe al nostru!

PAMANTUL S'A CUTREMURAT

Bătrân Pământ cu coama gârbă
Sortit de zei să ne înghită,
De'ndatorire se achită,
Dar se cutremură... de scârbă.

ANULUI CARE VINE

Ești cam naiv, tu, care vii
Să-ți faci îndatorirea sacră
In lumea asta tristă, acră,
Cu-atât elan. Căci tu nu știi
Ce e cutremur, ce e soacră...

LAMPAGIUL A VENIT CA DE OBICEI DUPA BACȘIȘ

Am dat în gropi zile întregi,
Cu felinarul tău voalat,
Așa încât, cred că 'nțeleg
Că și bacșișu-i camuflat.

OUALE S'AU SCUMPIT ENORM

Precum vremea se întoarnă
Și dictonul se răstoarnă:
Cine fură azi un bou,
Mâine, șterpelește-un ou.

COLINDATORI 1941

Când vine azi colindătorul
Să-i insuflăm un vrednic țel:
— Băeți, eșiți cu plugușorul
Și mergeți drept la câmp cu el!

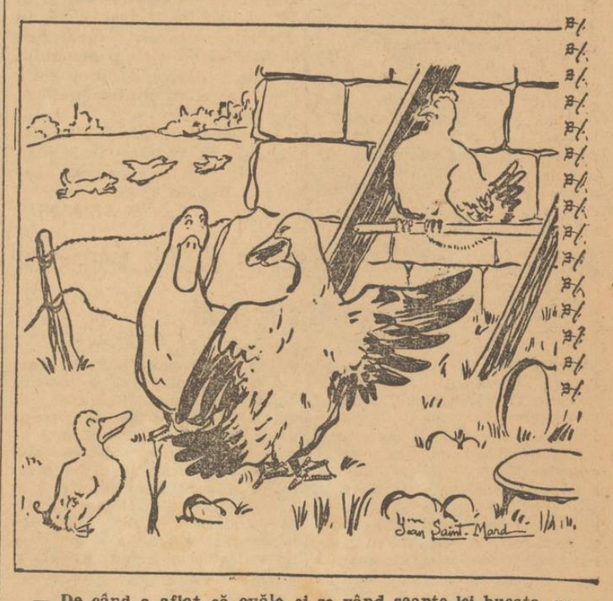

— De când a aflat că ouăle ei se vând șeapte lei bucata, nu se mai poate nimeni apropia de dânsa!